

# Hof van Cassatie van België

## Arrest

Nr. F.23.0109.N

**BELGISCHE STAAT**, Federale Overheidsdienst Financiën, vertegenwoordigd door de minister van Financiën, met kabinet te 1000 Brussel, Wetstraat 12, ingeschreven bij de KBO onder het nummer 0308.357.159, voor wie optreedt de adviseur-generaal van het Centrum Grote Ondernemingen Beheer en Gespecialiseerde Controles, met kantoor te 1000 Brussel, Kruidtuinlaan 50 bus 3352,

eiser,

vertegenwoordigd door mr. Stefan De Vleeschouwer, advocaat bij het Hof van Cassatie, met kantoor te 1853 Strombeek-Bever, Temselaan 100A, waar de eiser woonplaats kiest,

**tegen**

**FIDELITY FUNDS sa**, vennootschap naar buitenlands recht, met zetel te 1021 Luxemburg (Groothertogdom-Luxemburg), rue Albert Borschette 2 A,

verweerster,

vertegenwoordigd door mr. Martin Lebbe, advocaat bij het Hof van Cassatie, met kantoor te 1060 Brussel, Jourdanstraat 31, waar de verweerster woonplaats kiest.

## **I. RECHTSPLEGING VOOR HET HOF**

Het cassatieberoep is gericht tegen het arrest van het hof van beroep te Brussel van 25 april 2023 (2017/AF/175).

De eerste voorzitter heeft bij beschikking van 15 mei 2026 beslist dat de zaak wordt behandeld in voltallige zitting.

Advocaat-generaal Stijn Ravyse heeft op 21 mei 2026 een schriftelijke conclusie neergelegd.

Sectievoorzitter Bart Wylleman heeft verslag uitgebracht.

Advocaat-generaal Stijn Ravyse heeft geconcludeerd.

## **II. CASSATIEMIDDELEN**

De eiser voert in zijn verzoekschrift dat aan dit arrest is gehecht, drie middelen aan.

## **III. BESLISSING VAN HET HOF**

### ***Beoordeling***

#### *Eerste middel*

#### *Ontvankelijkheid*

1. De verweerster voert een grond van niet-ontvankelijkheid aan: het oordeel dat artikel 2, § 3, van de Overeenkomst tussen België en Luxemburg tot het vermijden van dubbele belasting en tot regeling van sommige andere aangelegenheden inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, en van het Slotprotocol, ondertekend te Luxemburg op 17 september 1970, hierna DBV België-Luxemburg, niet exhaustief is, steunt ook op de zelfstandige, niet-bekritiseerde reden dat indien men de opsomming in artikel 2, § 3, zo zou interpreteren dat het de reikwijdte van artikel 2, § 2, beperkt, men het verdrag niet te goeder trouw interpreteert.

2. Het middel komt op tegen het oordeel dat de uitlegging van de eiser die gegrond is op het exhaustief karakter van de opsomming van de bestaande belastingen

in artikel 2, § 3, DBV België-Luxemburg, niet verenigbaar is met de bewoordingen van die overeenkomst en de draagwijdte van de paragrafen 1, 2, en 4 van datzelfde artikel volledig zou uithollen.

De reden dat de uitlegging die aan artikel 2, § 3, wordt gegeven, overeenstemt met de in artikel 31 van het verdrag van Wenen vervatte uitleggingsregels, vormt geen onderscheiden en zelfstandige grond voor dit oordeel.

De grond van niet-ontvankelijkheid moet worden verworpen.

### *Gegrontheid*

3. Overeenkomstig artikel 161, 3°, Wetboek der successierechten, zoals hier van toepassing, zijn de instellingen voor collectieve belegging naar buitenlands recht zoals bedoeld in artikel 127 van de wet van 20 juli 2004 betreffende bepaalde vormen van collectief beheer van beleggingsportefeuilles, met uitzondering van de instellingen voor belegging in schuldvorderingen, onderworpen aan een jaarlijkse taks vanaf de eerste januari volgend op hun inschrijving bij de Commissie voor het Bank-, Financie- en Assurantiewezen.

Artikel 161*bis*, § 2, Wetboek der successierechten, zoals hier van toepassing, bepaalt dat wat betreft de beleggingsinstellingen, bedoeld in voormeld artikel 161, 3°, de taks verschuldigd is op het totaal van de in België netto uitstaande bedragen op 31 december van het voorafgaande jaar, vanaf hun inschrijving bij de Commissie voor het Bank-, Financie- en Assurantiewezen.

4. Krachtens artikel 2, § 1, DBV België-Luxemburg is die overeenkomst van toepassing op belastingen naar het inkomen en naar het vermogen die worden geheven ten behoeve van elk van de overeenkomstsluitende Staten.

Artikel 2, § 2, van die overeenkomst bepaalt dat als belastingen naar het inkomen en naar het vermogen worden beschouwd, alle belastingen die worden geheven naar het gehele inkomen, naar het gehele vermogen of naar bestanddelen van het inkomen of van het vermogen, daaronder begrepen de belastingen naar voordelen verkregen uit de vervreemding van roerende of onroerende goederen, de belastingen naar het bedrag van de door werkgevers betaalde lonen, alsmede de belastingen naar waardevermeerdering.

Artikel 2, § 3, van die overeenkomst, gewijzigd door het avenant van 11 december 2002, bepaalt dat de bestaande belastingen waarop de overeenkomst van toepassing is, zijn: 1° met betrekking tot België: a) de personenbelasting; b) de vennootschapsbelasting; c) de rechtspersonenbelasting; d) de belasting der niet-verblijfhouders, met inbegrip van de voorheffingen, de opcentiemen op de voormelde belastingen en voorheffingen, alsmede de aanvullende belastingen op de personenbelasting; 2° met betrekking tot Luxemburg: a) “*l’impôt sur le revenu des personnes physiques*” (de inkomstenbelasting van natuurlijke personen); b) “*l’impôt sur le revenu des collectivités*” (de inkomstenbelasting van lichamen); c) “*l’impôt sur la fortune*” (de vermogensbelasting); d) “*l’impôt commercial communal*” (de gemeentelijke bedrijfsbelasting); e) “*l’impôt foncier*” (de grondbelasting).

Volgens artikel 2, § 4, vernummerd door datzelfde avenant, zal de overeenkomst ook van toepassing zijn op elke gelijke of in wezen gelijksoortige belasting die in de toekomst naast of in de plaats van de bestaande belastingen wordt geheven; aan het einde van elk jaar zullen de bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten elkaar de wijzigingen die in hun onderscheidene belastingwetten zijn aangebracht, mededelen.

5. Deze bepaling stemt overeen met artikel 2 van het OESO-modelverdrag, versie 1963, behoudens dat in paragraaf 3 de woorden “*met name*” (“*notamment*” of “*in particular*”) werden weggelaten.

De weglating van de woorden “*met name*” heeft tot gevolg dat de opsomming van de bestaande belastingen in paragraaf 3 niet exemplatief is zoals bedoeld in het OESO-modelverdrag, maar exhaustief.

6. Voorts bepaalt artikel 2, § 4, DBV België-Luxemburg de toekomstige belastingen die onder het toepassingsgebied van deze overeenkomst vallen.

Door uitdrukkelijk te verwijzen naar de “*bestaande belastingen*”, namelijk deze die limitatief zijn opgesomd in paragraaf 3, viseert paragraaf 4 enkel toekomstige belastingen voor zover deze gelijk of in wezen gelijksoortig zijn aan de in paragraaf 3 opgesomde bestaande belastingen en die naast of in de plaats van deze belastingen worden geheven.

De omstandigheid dat in het DBV België-Luxemburg ook de paragrafen 1 en 2 van het OESO-modelverdrag zijn opgenomen, doet niet anders besluiten en heeft niet

tot gevolg dat na het sluiten van die overeenkomst ingevoerde belastingen onder het toepassingsgebied ervan vallen zodra zij kunnen worden gekwalificeerd als een belasting naar het inkomen of naar het vermogen. Het exhaustief karakter van de in artikel 2, § 3, bedoelde lijst van bestaande belastingen en de door artikel 2, § 4, voorgenomen uitbreiding tot toekomstige, daaraan gelijke of in wezen gelijksoortige belastingen, vereisen immers dat artikel 2, § 2, van de overeenkomst wordt uitgelegd in het licht van de keuze van de bestaande belastingen die de Staten aan de overeenkomst hebben willen onderwerpen en van de kenmerken van deze belastingen.

De opname in het DBV België-Luxemburg van de paragrafen 1 en 2 van artikel 2 van het OESO-modelverdrag strekt ertoe het algemene kader van het toepassingsgebied van het DBV België-Luxemburg te onderlijnen en betekent dat enkel toekomstige belastingen die belastingen naar het inkomen of naar het vermogen zijn, gelijk of gelijksoortig kunnen zijn aan de bestaande belastingen opgesomd in paragraaf 3 van artikel 2 DBV België-Luxemburg en bijgevolg onder het toepassingsgebied van deze overeenkomst kunnen vallen.

7. De jaarlijkse taks in de zin van artikel 161, 3°, Wetboek der successierechten, die naast de op het ogenblik van het sluiten van het DBV België-Luxemburg bestaande belastingen wordt geheven, is niet gelijk of in wezen gelijksoortig aan de in paragraaf 3 limitatief opgesomde Belgische of Luxemburgse belastingen, zodat zij niet op grond van artikel 2, § 4, onder het toepassingsgebied van deze overeenkomst valt.

8. Door te oordelen dat het DBV België-Luxemburg van toepassing is op de jaarlijkse taks in de zin van artikel 161, 3°, Wetboek der successierechten, verantwoordt de appelrechters hun beslissing niet naar recht.

Het middel is gegrond.

### ***Dictum***

Het Hof,

Vernietigt het bestreden arrest.

Beveelt dat van dit arrest melding zal worden gemaakt op de kant van het vernietigde arrest.

Houdt de kosten aan en laat de beslissing daaromtrent aan de feitenrechter over.

Verwijst de zaak naar het hof van beroep te Antwerpen.

Dit arrest is gewezen te Brussel door het Hof van Cassatie, eerste kamer in voltallige zitting, samengesteld uit eerste voorzitter Eric de Formanoir, als voorzitter, sectievoorzitters Geert Jocqué, Bart Wylleman en Marie-Claire Ernotte, en de raadsheren Ilse Couwenberg, Marielle Moris, Sven Mosselmans, Simon Claisse en Myriam Ghyselen, en in openbare rechtszitting van 4 september 2026 uitgesproken door eerste voorzitter Eric de Formanoir, in aanwezigheid van advocaat-generaal Stijn Ravyse, met bijstand van griffier Elien Van Isterdael.

E. Van Isterdael

M. Ghyselen

S. Claisse

S. Mosselmans

M. Moris

I. Couwenberg

M.-C. Ernotte

B. Wylleman

G. Jocqué

E. de Formanoir

Melding overeenkomstig artikel 785, eerste lid, Gerechtelijk Wetboek:  
Sectievoorzitter Geert Jocqué verkeert in de onmogelijkheid om dit arrest te ondertekenen.

De griffier,

## **Verzoekschrift**

De elektronische versie is niet beschikbaar.

NIET VERBETERDE KOPIE